
Mandukyopanishat with Karika by Gaudapada

——
मार्कुण्ड्योपनिषत् कारिकासहिता

——
Document Information

Text title : maaNDuukyopanishhat.h kaarikaa

File name : kaarikaa.itx

Category : upanishhat, svara, gauDapaada

Location : doc_upanishhat

Author : gauDapaada

Transliterated by : Anshuman Pandey pandey at umich.edu M. Giridhar, Kim Poulsen (poulsen at dk-online.dk).

Proofread by : Aikya Param (aikya at ix.netcom.com), David Lyttle dhlyttle at hotmail.com

Description-comments : four prakaraNas or treatises explaining the

Latest update : July 14, 2006. July 1, 2011

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

माण्डूक्योपनिषत् कारिकासहिता

। सगौडपाटीयकारिकाथर्ववेदीयमाण्डूक्योपनिषत् ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूर्भिर्यशेम देवहितं यदायुः ॥

भद्रं नो अपि वातय मनः ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

ॐ । ॐ ऽत्येतदक्षरं ऽद सर्वं तस्योपव्याख्यानां

भूतं भवद् भविष्यदिति सर्वमोकार अेव ।

यस्यान्यत् त्रिकावातीतं तदध्योकार अेव ॥ १ ॥

सर्वं ऽत्येतद् ब्रह्मायमात्मा ब्रह्म सोऽयमात्मा यतुष्यात् ॥ २ ॥

जागरितस्थानो बलिष्प्रज्ञः समाङ्ग ऐकोनविंशतिमुष्पः

स्थूलभुवैश्वानरः प्रथमः पादः ॥ ३ ॥

स्वप्नस्थानोऽन्तःप्रज्ञः समाङ्ग ऐकोनविंशतिमुष्पः

प्रविविक्तभुक्तैजसो द्वितीयः पादः ॥ ४ ॥

यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वाप्नं पश्यति

तत् सुषुप्तम् । सुषुप्तस्थान ऐकीभूतः प्रज्ञानघन

अेवानन्दमयो ह्यानन्दभुक् येतोमुष्पः प्राज्ञस्तृतीयः पादः ॥ ५ ॥

अेष सर्वेश्वरः अेष सर्वज्ञ अेषोऽन्तर्याम्येष योनिः

सर्वस्य प्रभवोऽप्ययौ हि भूतानाम् ॥ ६ ॥

अत्रैते श्लोका भवन्ति

बलिष्प्रज्ञो विभुर्विश्वो ह्यन्तःप्रज्ञस्तु तैजसः ।

घनप्रज्ञस्तथा प्राज्ञ ऐक अेव त्रिधा स्मृतः ॥ १ ॥

दक्षिणाक्षिमुषे विश्वो मनस्यन्तस्तु तैजसः ।
 आकाशे च लृष्टि प्राज्ञास्त्रिधा देहे व्यवस्थितः ॥ २ ॥
 विश्वो हि स्थूलभुङ्गनित्यं तैजसः प्रविविक्तभुङ्ग ।
 आनन्दभुङ्ग तथा प्राज्ञास्त्रिधा भोगं निबोधत ॥ ३ ॥
 स्थूलं तर्पयते विश्वं प्रविविक्तं तु तैजसम् ।
 आनन्दश्च तथा प्राज्ञं त्रिधा तृप्तिं निबोधत ॥ ४ ॥
 त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता यश्च प्रकीर्तितः ।
 वेदेतद्भुज्यं यस्तु स भुञ्जानो न लिप्यते ॥ ५ ॥
 प्रभवः सर्वभावानां सतामिति विनिश्चयः ।
 सर्वं जनयति प्राणश्चेतोऽशून्यपुरुषः पृथक् ॥ ६ ॥
 विभूतिं प्रसवं त्वन्ये मन्यन्ते सृष्टिचिन्तकाः ।
 स्वप्नमायासङ्गोपेति सृष्टिरन्यैर्विकल्पिता ॥ ७ ॥
 छञ्चामात्रं प्रभोः सृष्टिरिति सृष्टौ विनिश्चिताः ।
 कालात्प्रसूतिं भूतानां मन्यन्ते कालचिन्तकाः ॥ ८ ॥
 भोगार्थं सृष्टिरित्यन्ये कीडार्थमिति यापरे ।
 देवस्यैष स्वभावोऽयमाप्तकामस्य का स्मृता ॥ ९ ॥

नान्तःप्रज्ञं न बलिष्प्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं
 न प्रज्ञानघनं न प्रज्ञं नाप्रज्ञम् ।
 अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षाणं
 अचिन्त्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्ययसारं
 प्रपञ्चोपशमं शान्तं शिवमद्वैतं यत्तुर्थं मन्यन्ते
 स आत्मा स विज्ञेयः ॥ ७ ॥

अत्रैते श्लोका भवन्ति

निवृत्तेः सर्वदुःखानामीशानः प्रभुरव्ययः ।
 अद्वैतः सर्वभावानां देवस्तुर्यो विभुः स्मृतः ॥ १० ॥
 कार्यकारणबद्धौ ताविष्येते विश्वतैजसौ ।
 प्राज्ञः कारणबद्धस्तु द्वौ तौ तुर्ये न सिध्यतः ॥ ११ ॥

નડડત્માનં ન પરાંશ્ચૈવ ન સત્યં નાપિ ચાનૃતમ્ ।
 પ્રાણઃ કિઞ્ચન સંવેત્તિ તુર્યં તત્સર્વદૃક્સદા ॥ ૧૨ ॥
 દ્વૈતસ્થાગ્રહણં તુલ્યમુભયોઃ પ્રાણતુર્યયોઃ ।
 બીજનિદ્રાયુતઃ પ્રાણઃ સા ચ તુર્યં ન વિદ્યતે ॥ ૧૩ ॥
 સ્વપ્રનિદ્રાયુતાવાદ્યૌ પ્રાણસ્ત્વસ્વપ્રનિદ્રયા ।
 ન નિદ્રાં નૈવ ચ સ્વપ્નં તુર્યં પશ્યન્તિ નિશ્ચિતાઃ ॥ ૧૪ ॥
 અન્યથા ગૃહ્ણતઃ સ્વપ્નો નિદ્રા તત્ત્વમજાનતઃ ।
 વિપર્યાસે તયોઃ ક્ષીણે તુરીયં પદમશ્રુતે ॥ ૧૫ ॥
 અનાદિમાયયા સુમ્નો યદા જીવઃ પ્રબુદ્ધ્યતે ।
 અજમનિદ્રમસ્વપ્રમદ્વૈતં બુદ્ધ્યતે તદા ॥ ૧૬ ॥
 પ્રપઞ્ચો યદિ વિદ્યૈત નિવર્તેત ન સંશયઃ ।
 માયામાત્રમિદં દ્વૈતમદ્વૈતં પરમાર્થતઃ ॥ ૧૭ ॥
 વિકલ્પો વિનિવર્તેત કલ્પિતો યદિ કેનચિત્ ।
 ઉપદેશાદયં વાદો જ્ઞાતે દ્વૈતં ન વિદ્યતે ॥ ૧૮ ॥

સોડયમાત્માડધ્યક્ષરમ્બોકારોડધિમાત્રં પાદા
 માત્રા માત્રાશ્ચ પાદા અકાર ઉકારો મકાર ઇતિ ॥ ૮ ॥

જાગરિતસ્થાનો વૈશ્વાનરોડકારઃ પ્રથમા
 માત્રાડસેરાદિમત્વાદ્ વાડડપ્રોતિ હ વૈ સર્વાન્
 કામાનાદિશ્ચ ભવતિ ચ એવં વેદ ॥ ૯ ॥

સ્વપ્રસ્થાનસ્તૈજસ ઉકારો દ્વિતીયા માત્રોત્કર્ષાદ્
 ઉભયત્વાદ્બોત્કર્ષતિ હ વૈ જ્ઞાનસન્તતિ સમાનશ્ચ ભવતિ
 નાસ્થાબ્રહ્મવિત્કુલે ભવતિ ચ એવં વેદ ॥ ૧૦ ॥

સુષુપ્તસ્થાનઃ પ્રાણો મકારસ્તૃતીયા માત્રા મિતેરપીતેર્વા
 મિનોતિ હ વા ઇદં સર્વમપીતિશ્ચ ભવતિ ચ એવં વેદ ॥ ૧૧ ॥

અત્રૈતે શ્લોકા ભવન્તિ

વિશ્વસ્થાત્વવિવક્ષાયામાદિસામાન્યમુલ્કટમ્ ।
 માત્રાસમ્પ્રતિપત્તૌ સ્થાદાસિસામાન્યમેવ ચ ॥ ૧૯ ॥

तैजसस्योत्वविज्ञान उल्बर्षो दृश्यते स्फुटम् ।
मात्रासम्प्रतिपत्तौ स्याद्दृढयत्वं तथाविधम् ॥ २० ॥

मकारभावे प्राज्ञस्य मानसामान्यमुत्सटम् ।
मात्रासम्प्रतिपत्तौ तु लयसामान्यमेव य ॥ २१ ॥

त्रिषु धामसु यत्तुल्यं सामान्यं वेत्ति निश्चितः ।
स पूज्यः सर्वभूतानां वन्द्यश्चैव मङ्गामुनिः ॥ २२ ॥

अकारो नयते विश्वमुकारश्चापि तैजसम् ।
मकारश्च पुनः प्राज्ञं नामात्रे विद्यते गतिः ॥ २३ ॥

अमात्रश्चतुर्थोऽव्यवहार्यः प्रपञ्चोपशमः शिवोऽद्वैत
अवेमोकार आत्मैव संविशत्यात्मनाऽऽत्मानं य अवेवं वेद ॥ १२ ॥

अत्रैते श्लोका भवन्ति

ओंकारं पादशो विधात्पादा मात्रा न संशयः ।
ओंकारं पादशो ज्ञात्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ २४ ॥

युञ्जत प्राणवे येतः प्राणवो ब्रह्म निर्भयम् ।
प्राणवे नित्ययुक्तस्य न भयं विद्यते क्वचित् ॥ २५ ॥

प्राणवो ह्यपरं ब्रह्म प्राणवश्च परः स्मृतः ।
अपूर्वोऽनन्तरोऽबाह्योऽनपरः प्राणवोऽव्ययः ॥ २६ ॥

सर्वस्य प्राणवो ह्यादिर्मध्यमन्तस्तथैव य ।
अवेवं हि प्राणवं ज्ञात्वा व्यश्रुते तदनन्तरम् ॥ २७ ॥

प्राणवं ङीश्वरं विधात्सर्वस्य हृदि संस्थितम् ।
सर्वव्यापिनमोङ्कारं मत्वा धीरो न शोचति ॥ २८ ॥

अमात्रोऽनन्तमात्रश्च द्वैतस्योपशमः शिवः ।
ओंकारो विदितो येन स मुनिर्नेतरो जनः ॥ २९ ॥

एति माण्डूक्योपनिषद्वर्थाविष्करापरारायांसु
गौऽपाट्टिकारीकायांसु प्रथमभागप्रकरणम् ॥ १ ॥

। ॐ तत्सत् ।

गौडपाटीयकारिकासु वैतथ्याभ्यं द्वितीयं प्रकरणम् ।

। हरिः ॐ ।

वैतथ्यं सर्वभावानां स्वप्न आहुर्मनीषिणः ।

अन्तःस्थानात्तु भावानां संवृतत्वेन उेतुना ॥ १ ॥

अदीर्घत्वाच्च कालस्य गत्वा देशात्र पश्यति ।

प्रतिबुद्धश्च वै सर्वस्तस्मिन्देशे न विद्यते ॥ २ ॥

अभावश्च रथादीनां श्रूयते न्यायपूर्वकम् ।

वैतथ्यं तेन वै प्रागं स्वप्न आहुः प्रकाशितम् ॥ ३ ॥

अन्तःस्थानात्तु भेदानां तस्माज्जागरिते स्मृतम् ।

यथा तत्र तथा स्वप्ने संवृतत्वेन विद्यते ॥ ४ ॥

स्वप्नजागरितस्थाने ल्येकमाहुर्मनीषिणः ।

भेदानां हि समत्वेन प्रसिद्धेनैव उेतुना ॥ ५ ॥

आद्यावन्ते य यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा ॥

वितथैः सदृशाः सन्तोऽवितथा एव लक्षिताः ॥ ६ ॥

सप्रयोजनता तेषां स्वप्ने विप्रतिपद्यते ।

तस्मादाद्यन्तवत्त्वेन मिथ्यैव भ्रुते स्मृताः ॥ ७ ॥

अपूर्वं स्थानिधर्मो हि यथा स्वर्गनिवासिनाम् ।

तान्यं प्रेक्षते गत्वा यथैवेह सुशिक्षितः ॥ ८ ॥

स्वप्नवृत्तावपि त्वन्तश्चेतसा कल्पितं त्वसत् ।

अलिश्चेतोऽगृहीतं सदृष्टं वैतथ्यमेतयोः ॥ ९ ॥

जाग्रद्वृत्तावपि त्वन्तश्चेतसा कल्पितं त्वसत् ।

अलिश्चेतोऽगृहीतं सद्युक्तं वैतथ्यमेतयोः ॥ १० ॥

उभयोरपि वैतथ्यं भेदानां स्थानयोर्यदि ।

क अतान्बुध्यते भेदान् को वै तेषां विकल्पकः ॥ ११ ॥

कल्पयत्यात्मनाऽऽत्मानमात्मा देवः स्वमायया

स एव बुध्यते भेदानिति वेदान्तनिश्चयः ॥ १२ ॥

विकरोत्यपराभ्वावानन्तश्चित्ते व्यवस्थितान् ।
 नियतांश्च भङ्गिश्चित्तं अयं कल्पयते प्रभुः ॥ १३ ॥
 चित्तकाला ङि येऽन्तस्तु द्वयकालाश्च ये भङ्गिः ॥
 कल्पिता अयं ते सर्वे विशेषो नान्यत्तेतुः ॥ १४ ॥
 अव्यक्ता अयं येऽन्तस्तु स्फुटा अयं यं ये भङ्गिः ।
 कल्पिता अयं ते सर्वे विशेषस्त्विन्द्रियान्तरे ॥ १५ ॥
 ञ्चं कल्पयते पूर्वं ततो भावान्मृथञ्चिधान् ।
 बाह्यानाध्यात्मिकांश्चैव यथाविद्यस्तथास्मृतिः ॥ १६ ॥
 अनिश्चिता यथा रञ्जुरन्धकारे विकल्पिता ।
 सर्पधारादिभिर्भावैस्तद्भेदात्मा विकल्पितः ॥ १७ ॥
 निश्चितायां यथा रञ्जवां विकल्पो विनिवर्तते ।
 रञ्जुरेवेति याद्वैतं तद्भेदात्मविनिश्चयः ॥ १८ ॥
 प्राणादिभिरनन्तैश्च भावैरेतैर्विकल्पितः ।
 मायैषा तस्य देवस्य यथा सम्भोदितः स्वयम् ॥ १९ ॥
 प्राण इति प्राणविद्यो भूतानीति यं तद्विदः ।
 गुण इति गुणविद्यस्तत्त्वानीति यं तद्विदः ॥ २० ॥
 पादा इति पादविद्यो विषया इति तद्विदः ।
 लोका इति लोकविद्यो देवा इति यं तद्विदः ॥ २१ ॥
 वेदा इति वेदविद्यो यज्ञा इति यं तद्विदः ।
 भोक्तेति यं भोक्तृविद्यो भोज्यमिति यं तद्विदः ॥ २२ ॥
 सूक्ष्म इति सूक्ष्मविदः स्थूल इति यं तद्विदः ।
 मूर्त इति मूर्तविद्योऽमूर्त इति यं तद्विदः ॥ २३ ॥
 काल इति कालविद्यो दिश इति यं तद्विदः ।
 वादा इति वादविद्यो भुवनानीति तद्विदः ॥ २४ ॥
 मन इति मनोविद्यो बुद्धिरिति यं तद्विदः ।
 चित्तमिति चित्तविद्यो धर्माधर्मौ यं तद्विदः ॥ २५ ॥
 पञ्चविंशक इत्येके षड्विंश यापरे ।

એકત્રિંશક ઇત્યાહુરનન્ત ઇતિ ચાપરે ॥ ૨૬ ॥

લોકા ઋલ્લોકવિદઃ પ્રાહુરાશ્રમા ઇતિ તદ્વિદઃ ।

સ્ત્રીપુંનપુંસકં લૈઙ્ગાઃ પરાપરમથાપરે ॥ ૨૭ ॥

સૃષ્ટિરિતિ સૃષ્ટિવિદો લય ઇતિ ચ તદ્વિદઃ ।

સ્થિતિરિતિ સ્થિતિવિદઃ સર્વે ચેહ તુ સર્વદા ॥ ૨૮ ॥

યં ભાવં દશયિદ્યસ્ય તં ભાવં સ તુ પશ્યતિ ।

તં ચાવતિ સ ભૂત્વાડસૌ તદ્ગ્રહઃ સમુપૈતિ તમ્ ॥ ૨૯ ॥

એતૈરેષોડપૃથગ્ભાવૈઃ પૃથગેવેતિ લક્ષિતઃ ।

એવં ચો વેદ તત્ત્વેન કલ્પયેત્સોડવિશદ્ધિતઃ ॥ ૩૦ ॥

સ્વપ્રમાયે યથા દૃષ્ટે ગન્ધર્વનગરં યથા ।

તથા વિશ્વમિદં દૃષ્ટે વેદાન્તેષુ વિચક્ષણૈઃ ॥ ૩૧ ॥

ન નિરોધો ન ચોત્પત્તિર્ન બદ્ધો ન ચ સાધકઃ ।

ન મુમુક્ષુર્ન વૈ મુક્ત ઇત્યેષા પરમાર્થતા ॥ ૩૨ ॥

ભાવૈરસદ્ભિરેવાયમદ્ર્યેન ચ કલ્પિતઃ ।

ભાવા અપ્યદ્ર્યેનૈવ તસ્માદદ્ર્યતા શિવા ॥ ૩૩ ॥

નાડડત્મભાવેન નાનેદં ન સ્વેનાપિ કથગ્ચન ।

ન પૃથક્નાપૃથક્કિચ્ચિદિતિ તત્ત્વવિદો વિદુઃ ॥ ૩૪ ॥

વીતરાગભયક્રોધૈર્મુનિભિર્વેદપારગૈઃ ।

નિર્વિકલ્પો હ્યયં દૃષ્ટઃ પ્રપગ્ચોપશમોડદ્ર્યઃ ॥ ૩૫ ॥

તસ્માદેવં વિદિત્ત્વૈનમદ્વૈતે યોજયેત્સ્મૃતિમ્ ।

અદ્વૈતં સમનુપ્રાપ્ય જડવલ્લોકમાચરેત્ ॥ ૩૬ ॥

નિસ્તુતિર્નિર્નમસ્કારો નિઃસ્વધાકાર એવ ચ ।

ચલાચલનિકેતશ્ચ યતિર્યાદૃચ્છિકો ભવેત્ ॥ ૩૭ ॥

તત્ત્વમાધ્યાત્મિકં દૃષ્ટ્વા તત્ત્વં દૃષ્ટ્વા તુ બાહ્યતઃ ।

તત્ત્વીભૂતસ્તદારામસ્તત્ત્વાદપ્રચ્યુતો ભવેત્ ॥ ૩૮ ॥

ઇતિ ગૌડપાદીયકારિકાસુ વૈતથ્યાખ્યં દ્વિતીયં પ્રકરણમ્ ॥ ૨ ॥

ૐ ॥ ઉપાસાનાશ્રિતો ધર્મો જાતે બ્રહ્મણિ વર્તતે ।

प्रागुत्पत्तेरञ्जं सर्वं तेनासौ कृपाणः स्मृतः ॥ १ ॥
 अतो वक्ष्याम्यकार्पाण्यमजाति समतां गतम् ।
 यथा न जायते किञ्चिज्जायमानं समन्ततः ॥ २ ॥
 आत्मा ङ्याकाशवज्जुवैर्घटाकाशैरिवोदितः ।
 घटादिवस्य सङ्घातैर्जातावेतन्निर्दर्शनम् ॥ ३ ॥
 घटाद्विषु प्रलीनेषु घटाकाशादयो यथा ।
 आकाशे सम्प्रलीयन्ते तद्भ्रज्जुवा षडाऽऽत्मनि ॥ ४ ॥
 यथैकस्मिन्घटाकाशे रजोधूमाद्विभिर्युते ।
 न सर्वे सम्प्रयुज्यन्ते तद्भ्रज्जुवाः सुप्तादिभिः ॥ ५ ॥
 रुपकार्यसमाख्याश्च विद्यन्ते तत्र तत्र वै ।
 आकाशस्य न भेदोऽस्ति तद्भ्रज्जुवेषु निर्णयः ॥ ६ ॥
 नाऽऽकाशस्य घटाकाशो विकारावयवौ यथा ।
 नैवाऽऽत्मनः सदा ज्ञवो विकारावयवौ तथा ॥ ७ ॥
 यथा भवति बालानां गगनं मलिनं मलैः ।
 तथा भवत्यबुद्धानामात्माऽपि मलिनो मलैः ॥ ८ ॥
 मरणे सम्भवे चैव गत्यागमनयोरपि ।
 स्थितौ सर्वशरीरेषु आकाशेनाविलक्षणः ॥ ९ ॥
 सङ्घाताः स्वप्रवत्सर्वे आत्ममायाविसर्जिताः ।
 आधिक्ये सर्वसाम्ये वा नोपपत्तिर्हि विद्यते ॥ १० ॥
 रसादयो हि ये कोशा व्याख्यातास्तैत्तिरीयके ।
 तेषामात्मा परो ज्ञवः भं यथा सम्प्रकाशितः ॥ ११ ॥
 द्वयोर्द्वयोर्मधुज्ञाने परं ब्रह्म प्रकाशितम् ।
 पृथिव्यामुदरे चैव यथाऽऽकाशः प्रकाशितः ॥ १२ ॥
 ज्ञवात्मनोरनन्यत्वमभेदेन प्रशस्यते ।
 नानात्वं निन्दते यस्य तदेवं हि समञ्जसम् ॥ १३ ॥
 ज्ञवात्मनोः पृथक्त्वं यत्प्रागुत्पत्तेः प्रकीर्तितम् ।
 भविष्यद्भूत्या गौणं तन्मुष्यत्वं हि न युज्यते ॥ १४ ॥

मृत्वोऽविस्कुविङ्गाद्यै सृष्टिर्था योऽदिताऽन्यथा ।
उपायः सोऽवताराय नास्ति भेदः कथञ्चन ॥ १५ ॥
आश्रमास्त्रिविधा हीनमध्यमोत्कृष्टदृष्टयः ।
उपासनोपदिष्टेयं तदर्थमनुकम्पया ॥ १६ ॥
स्वसिद्धान्तव्यवस्थासु द्वैतिनो निश्चिता दृढम् ।
परस्परं विरुध्यन्ते तैरयं न विरुध्यते ॥ १७ ॥
अद्वैतं परमार्थो हि द्वैतं तद्भेद उच्यते ।
तेषामुभयथा द्वैतं तेनायं न विरुध्यते ॥ १८ ॥
मायया भिद्यते ज्येत्तन्ना-न्यथाऽजं कथञ्चन ।
तत्त्वतो भिद्यमाने हि मर्त्यताममृतं व्रजेत् ॥ १९ ॥
अजातस्यैव भावस्य जातिमिच्छन्ति वादिनः ।
अजातो ज्यमृतो भावो मर्त्यतां कथमेष्यति ॥ २० ॥
न भवत्यमृतं मर्त्यं न मर्त्यममृतं तथा ।
प्रकृतेरन्यथाभावो न कथञ्चिद्भविष्यति ॥ २१ ॥
स्वभावेनामृतो यस्य भावो गच्छति मर्त्यताम् ।
कृतकेनामृतस्तस्य कथं स्थास्यति निश्चलः ॥ २२ ॥
भूततोऽभूततो वाऽपि सृज्यमाने सभा श्रुतिः ।
निश्चितं युज्जियुक्तं य यत्तद्भवति नेतरत् ॥ २३ ॥
नेऽनानेति याऽऽम्नायादिन्द्रो मायाभिरित्यपि ॥
अजायमानो बहुधा मायया जायते तु सः ॥ २४ ॥
सम्भूतेरपवादाश्च सम्भवः प्रतिषिध्यते ।
को न्येनं जनयेदिति कारणं प्रतिषिध्यते ॥ २५ ॥
स शेष नेति नेतीति व्याख्यातं निहृते यतः ।
सर्वमग्राज्यभावेन हेतुनाऽजं प्रकाशते ॥ २६ ॥
सतो हि मायया जन्म युज्यते न तु तत्त्वतः ।
तत्त्वतो जायते यस्य जातं तस्य हि जायते ॥ २७ ॥
असतो मायया जन्म तत्त्वतो नैव युज्यते ।

वन्ध्यापुत्रो न तत्त्वेन मायया वाऽपि जायते ॥ २८ ॥

यथा स्वप्ने द्रयाभासं स्पन्दते मायया मनः ।

तथा जाग्रद्वयाभासं स्पन्दते मायया मनः ॥ २९ ॥

अद्वयं च द्रयाभासं मनः स्वप्ने न संशयः ।

अद्वयं च द्रयाभासं तथा जाग्रन्न संशयः ॥ ३० ॥

मनोदृश्यमिदं द्वैतं यत्किञ्चित्सयराचरम् ।

मनसो ह्यमनीभावे द्वैतं नैवोपलभ्यते ॥ ३१ ॥

आत्मसत्यानुबोधेन न सङ्कल्पयते यदा ।

अमनस्तां तदा याति ग्राह्याभावे तदग्रहम् ॥ ३२ ॥

अकल्पकमजं ज्ञानं ज्ञेयाभिन्नं प्रयक्षते ।

अहमज्ञेयमजं नित्यमजेनाजं विबुध्यते ॥ ३३ ॥

निगृहीतस्य मनसो निर्विकल्पस्य धीमतः ।

प्रचारः स तु विज्ञेयः सुषुप्तेऽन्यो न तत्समः ॥ ३४ ॥

लीयते हि सुषुप्ते तन्निगृहीतं न लीयते ।

तदेव निर्भयं अहम ज्ञानालोकं समन्ततः ॥ ३५ ॥

अजमनिद्रमस्वप्नमनामकमरूपकम् ।

सकृद्विभातं सर्वज्ञं नोपचारः कथञ्चन ॥ ३६ ॥

सर्वाभिलापविगतः सर्वचिन्तासमुत्थितः ।

सुप्रशान्तः सकृज्जयोतिः समाधिरथलोऽभयः ॥ ३७ ॥

ग्रहो न तत्र नोत्सर्गश्चिन्ता यत्र न विद्यते ।

आत्मसंस्थं तदा ज्ञानमजाति समतां गतम् ॥ ३८ ॥

अस्पर्शयोगो वै नाम दृढदर्शः सर्वयोगिभिः ।

योगिनो बिल्यति ह्यस्मादभये भयदर्शिनः ॥ ३९ ॥

मनसो निग्राहायत्तमभयं सर्वयोगिनाम् ।

दृग्भक्षयः प्रबोधश्चाप्यक्षया शान्तिरेव च ॥ ४० ॥

उत्सेक उदधेर्यद्भङ्गुशात्रोषौकभिन्दुना ।

मनसो निग्राहस्तद्भङ्गमेवैदपरिभेदतः ॥ ४१ ॥

उपायेन निगृह्णीयाद्विक्लिप्तं कामभोगयोः ।
 सुप्रसन्नं लये यैव यथा कामो लयस्तथा ॥ ४२ ॥
 द्युभं सर्वमनुस्मृत्य कामभोगान्निवर्तयेत् ।
 अजं सर्वमनुस्मृत्य जातं नैव तु पश्यति ॥ ४३ ॥
 लये सम्भोधयेच्चित्तं विक्लिप्तं शमयेत्पुनः ।
 सकषायं विजानीयात्समप्राप्तं न यालयेत् ॥ ४४ ॥
 नाऽऽस्वादयेत्सुभं तत्र निःसङ्गः प्रज्ञया भवेत् ।
 निश्चलं निश्चरच्चित्तमेकी कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ४५ ॥
 यदा न लीयते चित्तं न य विक्षिप्यते पुनः ।
 अनिःसङ्गनमनाभासं निष्पन्नं ब्रह्म तत्तदा ॥ ४६ ॥
 स्वस्थं शान्तं सनिर्वाणामकथं सुप्रमुत्तमम् ।
 अजमजेन ज्ञेयेन सर्वज्ञं परिचक्षत ॥ ४७ ॥
 न कश्चिज्जायते श्रुतः सम्भवोऽस्य न विद्यते ।
 अतत्तद्गुत्तमं सत्यं यत्र किञ्चिन्न जायते ॥ ४८ ॥
 षति गौडपाट्टियकारिकायामद्वैताख्यं तृतीयं
 प्रकरणम् ॥ ३ ॥ ॐ तत्सत् ॥
 ज्ञानेनाऽऽकाशकल्पेन धर्मान्यो गगनोपमान् ।
 ज्ञेयाभिन्नेन सम्बुद्धस्तं वन्दे द्विपदां वरम् ॥ १ ॥
 अस्पर्शयोगो वै नाम सर्वसत्त्वसुभो हितः ।
 अविवाहोऽविरुद्धश्च देशितस्तं नमाम्यहम् ॥ २ ॥
 भूतस्य जातिमिच्छन्ति वादिनः केचिदेव हि ।
 अभूतस्यापरे धीरा विवदन्तः परस्परम् ॥ ३ ॥
 भूतं न जायते किञ्चिद्भूतं नैव जायते ।
 विवदन्तो द्वया ज्येवमजातिं प्यापयन्ति ते ॥ ४ ॥
 प्याप्यमानामजातिं तैरनुभोदाभडे वयम् ।
 विवदामो न तैः सार्धमविवाहं निबोधत ॥ ५ ॥
 अजातस्यैव धर्मस्य जातिमिच्छन्ति वादिनः ।
 अजातो ज्यमृतो धर्मो मर्त्यतां कथमेष्यति ॥ ६ ॥

न भवत्यमृतं मर्त्यं न मर्त्यममृतं तथा ।
 प्रकृतेरन्यथाभावो न कथञ्चिद्भविष्यति ॥ ७ ॥
 स्वभावेनामृतो यस्य धर्मो गच्छति मर्त्यताम् ।
 कृतकेनामृतस्तस्य कथं स्थास्यति निश्चलः ॥ ८ ॥
 सांसिद्धिकी स्वाभाविकी सञ्जा अकृता यथा ।
 प्रकृतिः सेति विज्ञेया स्वभावं न जडाति या ॥ ९ ॥
 जरामरणनिर्मुक्ताः सर्वे धर्माः स्वभावतः ।
 जरामरणमिच्छन्तश्च्यवन्ते तन्मनीषया ॥ १० ॥
 कारणं यस्य वै कार्यं कारणं तस्य जायते ।
 जायमानं कथमजं भिन्नं नित्यं कथं य तत् ॥ ११ ॥
 कारणार्थधनन्यत्वमतः कार्यमजं यदिति ।
 जायमानाद्धि वै कार्यात्कारणं ते कथं ध्रुवम् ॥ १२ ॥
 अजाद्वै जायते यस्य दृष्टान्तस्तस्य नास्ति वै ।
 जाताश्च जायमानस्य न व्यवस्था प्रसज्यते ॥ १३ ॥
 उेतोरादिः क्वलं येषामादिर्लुतुः क्वलस्य य ।
 उेतोः क्वलस्य यानादिः कथं तैरुपवायते ॥ १४ ॥
 उेतोरादिः क्वलं येषामादिर्लुतुः क्वलस्य य ।
 तथा जन्म भवेत्तेषां पुत्राज्जन्म पितुर्यथा ॥ १५ ॥
 सम्भवे उेतुक्वलयोरेषितव्यः क्वमस्त्वया ।
 युगपत्सम्भवे यस्मादसम्बन्धो विषाणवत् ॥ १६ ॥
 क्वलाद्युत्पद्यमानः सन्न ते उेतुः प्रसिध्यति ।
 अप्रसिद्धः कथं उेतुः क्वलमुत्पादयिष्यति ॥ १७ ॥
 यदिति उेतोः क्वलात्सिद्धिः क्वलसिद्धिश्च उेतुतः ।
 कतरत्पूर्वनिष्पन्नं यस्य सिद्धिरपेक्षया ॥ १८ ॥
 अशक्तिरपरिज्ञानं क्वमकोपोऽथ वा पुनः ।
 अवेवं हि सर्वथा बुद्धैरजातिः परिदीपिता ॥ १९ ॥
 बीजाङ्कुराभ्यो दृष्टान्तः सदा साध्यसमो हि सः ।

न हि साध्यसमो डेतुः सिद्धौ साध्यस्य युज्यते ॥ २० ॥

पूर्वापरापरिज्ञानमजातेः परिधीपकम् ।

जायमानाद्धि वै धर्मात्कथं पूर्वं न गृह्यते ॥ २१ ॥

स्वतो वा परतो वाऽपि न किञ्चिद्भ्रस्तु जायते ।

सदसत्सदसद्वाऽपि न किञ्चिद्भ्रस्तु जायते ॥ २२ ॥

डेतुर्न जायतेऽनादेः क्वलं चापि स्वभावतः ।

आदिर्न विद्यते यस्य तस्य ज्ञ्यादिर्न विद्यते ॥ २३ ॥

प्रज्ञामेः सनिमित्तत्वमन्यथा द्वयनाशतः ।

सङ्कलेशस्थोपलब्धेश्च परतन्त्रास्तित्ता मता ॥ २४ ॥

प्रज्ञामेः सनिमित्तत्वमिष्यते युक्तिदर्शनात् ।

निमित्तस्यानिमित्तत्वमिष्यते भूतदर्शनात् ॥ २५ ॥

चित्तं न संस्पृशत्यर्थं नार्थाभासं तथैव च ।

अभूतो हि यतश्चार्थो नार्थाभासस्ततः पृथक् ॥ २६ ॥

निमित्तं न सदा चित्तं संस्पृशत्यध्वसु त्रिषु ।

अनिमित्तो विपर्यासः कथं तस्य भविष्यति ॥ २७ ॥

तस्मान्न जायते चित्तं चित्तदृश्यं न जायते ।

तस्य पश्यन्ति ये जातिं भे वै पश्यन्ति ते पदम् ॥ २८ ॥

अजातं जायते यस्मादजातिः प्रकृतिस्ततः ।

प्रकृतेरन्यथाभावो न कथञ्चिद्भवविष्यति ॥ २९ ॥

अनादेरन्तवत्त्वं च संसारस्य न सेत्स्यति ।

अनन्तता चाऽऽदिमतो मोक्षस्य न भविष्यति ॥ ३० ॥

आदावन्ते च यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा ।

वितथैः सदृशाः सन्तोऽवितथा षव लक्षिताः ॥ ३१ ॥

सप्रयोजनता तेषां स्वप्ने विप्रतिपद्यते ।

तस्मादाद्यन्तवत्त्वेन मिथ्यैव भ्रलु ते स्मृताः ॥ ३२ ॥

सर्वे धर्मा मृषा स्वप्ने कायस्यान्तर्निदर्शनात् ।

संवृतेऽस्मिन्प्रदेशे वै भूतानां दर्शनं कुतः ॥ ३३ ॥

न युक्तं दर्शनं गत्वा कालस्थानियमाद्गतौ ।
 प्रतिबुद्धश्च वै सर्वस्तस्मिन्देशे न विद्यते ॥ ३४ ॥
 मित्राद्यैः सः संमन्थ्य सम्बुद्धो न प्रपद्यते ।
 गृहीतं यापि यत्किञ्चित्प्रतिबुद्धो न पश्यति ॥ ३५ ॥
 स्वप्ने यावस्तुक्तः कायः पृथगन्यस्य दर्शनात् ।
 यथा कायस्तथा सर्वं चित्तदृश्यमवस्तुक्तम् ॥ ३६ ॥
 ग्राहणग्राहणरितवत्तद्धेतुः स्वप्नं पश्यते ।
 तद्धेतुत्वात्तु तस्यैव सज्जगदरितमिष्यते ॥ ३७ ॥
 उत्पादस्याप्रसिद्धत्वाद्दृष्टं सर्वमुदाहृतम् ।
 न यत्तूतादभूतस्य सम्भवोऽस्ति कथञ्चन ॥ ३८ ॥
 असज्जगदरिते दृष्ट्वा स्वप्ने पश्यति तन्मयः ।
 असत्स्वप्नेऽपि दृष्ट्वा यत्प्रतिबुद्धो न पश्यति ॥ ३९ ॥
 नास्त्यसद्धेतुकमसत्सदसद्धेतुकं तथा ।
 सन्त्य सद्धेतुकं नास्ति सद्धेतुकमसत्कुतः ॥ ४० ॥
 विपर्यासाद्यथा जगदचिन्त्यान्भूतवत्स्पृशेत् ।
 तथा स्वप्ने विपर्यासात् धर्मास्तत्रैव पश्यति ॥ ४१ ॥
 उपलम्भात्समायारादस्तिवस्तुत्ववादिनाम् ।
 जातिस्तु देशिता बुद्धैः अजातेस्त्रसतां सदा ॥ ४२ ॥
 अजातेस्त्रसतां तेषामुपलम्भाद्विद्यन्ति ये ।
 जातिदोषा न सेत्स्यन्ति दोषोऽप्यल्यो भविष्यति ॥ ४३ ॥
 उपलम्भात्समायारात्त्रायाऽस्तौ यथोच्यते ।
 उपलम्भात्समायारादस्ति वस्तु तथोच्यते ॥ ४४ ॥
 जात्याभासं यथाभासं वस्त्वाभासं तथैव यत् ।
 अजायलमवस्तुत्वं विज्ञानं शान्तमद्भयम् ॥ ४५ ॥
 अयं न जायते चित्तमेवंधर्मा अजाः स्मृताः ।
 अयमेव विजानन्तो न पतन्ति विपर्यते ॥ ४६ ॥
 ऋजुवक्त्रादिकाभासमवातस्पन्दितं यथा ।
 ग्राहणग्राहकाभासं विज्ञानस्पन्दितं तथा ॥ ४७ ॥

अस्पन्दमानमलातमनाभासमञ्जं यथा ।
 अस्पन्दमानं विज्ञानमनाभासमञ्जं तथा ॥ ४८ ॥
 अलाते स्पन्दमाने वै नाऽऽभासा अन्यतोऽप्युः ।
 न ततोऽन्यत्र निस्पन्दान्नालातं प्रविशन्ति ते ॥ ४९ ॥
 न निर्गता अलातात्ते द्रव्यत्वाभावयोगतः ।
 विज्ञानेऽपि तथैव स्युराभासस्याविशेशतः ॥ ५० ॥
 विज्ञाने स्पन्दमाने वै नाऽऽभासा अन्यतोऽप्युः ।
 न ततोऽन्यत्र निस्पन्दान्न विज्ञानं विशन्ति ते ॥ ५१ ॥
 न निर्गतास्ते विज्ञानाद्द्रव्यत्वाभावयोगतः ।
 कार्यकारणताभावाद्यतोऽचिन्त्याः सदैव ते ॥ ५२ ॥
 द्रव्यं द्रव्यस्य डेतुः स्यादन्यदन्यस्य सैव हि ।
 द्रव्यत्वमन्यभावो वा धर्माणां नोपपद्यते ॥ ५३ ॥
 अेवं न चित्तजा धर्माश्चित्तं वाऽपि न धर्मजम् ।
 अेवं डेतुकुलाजातिं प्रविशन्ति मनीषिणः ॥ ५४ ॥
 यावद्धेतुकुलावेशस्तावद्धेतुकुलोद्भवः ।
 क्षीणो डेतुकुलावेशो नास्ति डेतुकुलोद्भवः ॥ ५५ ॥
 यावद्धेतुकुलावेशः संसारस्तावदायतः ।
 क्षीणो डेतुकुलावेशो संसारं न प्रपद्यते ॥ ५६ ॥
 संवृत्या जायते सर्वं शाश्वतं नास्ति तेन वै ।
 सद्भावेन ऽयञ्जं सर्वमुच्छेदस्तेन नास्ति वै ॥ ५७ ॥
 धर्मा य ऽति जायन्ते जायन्ते ते न तत्त्वतः ।
 जन्म मायोपमं तेषां सा य माया न विद्यते ॥ ५८ ॥
 यथा मायामयाद्भीजाज्जायते तन्मयोऽङ्कुरः ।
 नासौ नित्यो न योऽच्छयेऽपी तद्ब्रह्मर्षेषु योजना ॥ ५९ ॥
 नाजेषु सर्वधर्मेषु शाश्वताशाश्वताभिधा ।
 यत्र वार्णा न वर्तन्ते विवेकस्तत्र नोच्यते ॥ ६० ॥
 यथा स्वप्ने द्रयाभासं चित्तं चलति मायया ।

तथा जाग्रद्व्याभासं चित्तं चलति मायया ॥ ६१ ॥

अद्रयं च द्रयाभासं चित्तं स्वप्ने न संशयः ।

अद्रयं च द्रयाभासं तथा जाग्रन्न संशयम् ॥ ६२ ॥

स्वप्नदृक्प्रथर-स्वप्ने द्दिक्षु वै दशसु स्थितान् ।

अण्डजान्स्वेदजान्वाऽपि ज्ञवान्पश्यति यान्सदा ॥ ६३ ॥

स्वप्नदृक्चित्तदृश्यास्ते न विद्यन्ते ततः पृथक् ।

तथा तदृश्यमेवेदं स्वप्नदृक्चित्तमिष्यते ॥ ६४ ॥

यरञ्जागरिते जाग्रद्विक्षु वै दशसु स्थितान् ।

अण्डजान्स्वेदजान्वाऽपि ज्ञवान्पश्यति यान्सदा ॥ ६५ ॥

जाग्रच्चित्तक्षणीयास्ते न विद्यन्ते ततः पृथक् ।

तथा तदृश्यमेवेदं जाग्रतश्चित्तमिष्यते ॥ ६६ ॥

उभे ऽयन्योन्यदृश्ये ते किं तदस्तीति नोच्यते ।

लक्षणशाशून्यमुभयं तन्मतेनैव गृह्यते ॥ ६७ ॥

यथा स्वप्नमयो ज्ञवो जायते म्रियतेऽपि च ।

तथा ज्ञवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ ६८ ॥

यथा मायामयो ज्ञवो जायते म्रियतेऽपि च ।

तथा ज्ञवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ ६९ ॥

यथा निर्मितको ज्ञवो जायते म्रियतेऽपि वा ।

तथा ज्ञवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ ७० ॥

न कश्चिज्जायते ज्ञवः सम्भवोऽस्य न विद्यते ।

अेतत्तद्गुत्तमं सत्यं यत्र किञ्चिन्न जायते ॥ ७१ ॥

चित्तस्पन्दितमेवेदं ग्राह्यग्राहकवद्वयम् ।

चित्तं निर्विषयं नित्यमसङ्गं तेन कीर्तितम् ॥ ७२ ॥

योऽस्ति कल्पितसंवृत्या परमार्थेन नास्त्यसौ ।

परतन्त्राभिसंवृत्या स्थान्नास्ति परमार्थतः ॥ ७३ ॥

अजः कल्पितसंवृत्या परमार्थेन नाप्यजः ।

परतन्त्राभिनिष्यत्या संवृत्या जायते तु सः ॥ ७४ ॥

अभूताभिनिवेशोऽस्ति द्वयं तत्र न विद्यते ।
 द्वयाभावं स बुद्ध्वैव निर्निमित्तो न जायते ॥ ७५ ॥
 यदा न लभते छेतूनुत्तमाधममध्यमान् ।
 तदा न जायते चित्तं छेत्वभावे क्लृप्तं कुतः ॥ ७६ ॥
 अनिमित्तस्य चित्तस्य याऽनुत्पत्तिः समाऽद्वया ।
 अजातस्यैव सर्वस्य चित्तदृश्यं हि तद्यतः ॥ ७७ ॥
 बुद्ध्वाऽनिमित्ततां सत्यां छेतुं पृथगनाप्नुवन् ।
 वीतशोकं तथा काममभयं पदमश्नुते ॥ ७८ ॥
 अभूताभिनिवेशाद्धि सदृशे तत्प्रवर्तते ।
 वस्त्वभावं स बुद्ध्वैव निःसङ्गं विनिवर्तते ॥ ७९ ॥
 निवृत्तस्थाप्रवृत्तस्य निश्चला हि तदा स्थितिः ।
 विषयः स हि बुद्धानां तत्साम्यमजमद्वयम् ॥ ८० ॥
 अजमनिद्रमस्वप्नं प्रभातं भवति स्वयम् ।
 सकृद्धिभातो ज्येष्ठेषु धर्मो धातुस्वभावतः ॥ ८१ ॥
 सुषुप्ताप्रियते नित्यं दुःखं विप्रियते सदा ।
 यस्य कस्य च धर्मस्य ऋणोऽभगवानसौ ॥ ८२ ॥
 अस्ति नास्त्यस्ति नास्तीति नास्ति नास्तीति वा पुनः ।
 यलस्थिरोभयाभावैरावृणोत्येव आविशः ॥ ८३ ॥
 कोट्यश्चतस्रं श्रेतास्तु ऋणैर्यासां सदाऽऽवृतः ।
 भगवानाभिरस्मृष्टो येन दृष्टः स सर्वदृक् ॥ ८४ ॥
 प्राप्य सर्वज्ञतां कृत्स्नां ब्राह्मण्यं पदमद्वयम् ।
 अनापन्नादिमध्यान्तं किमतः परमीडते ॥ ८५ ॥
 विप्राणां विनयो ज्येष्ठ शमः प्राकृत उच्यते ।
 धमः प्रकृतिदान्तत्वाद्येवं विद्वाञ्छामं व्रजेत् ॥ ८६ ॥
 सवस्तु सोपलम्भं च द्वयं लौकिकमिष्यते ।
 अवस्तु सोपलम्भं च शुद्धं लौकिकमिष्यते ॥ ८७ ॥
 अवस्तुनूपलम्भं च लोकोत्तरमिति स्मृतम् ।
 ज्ञानं ज्ञेयं च विज्ञेयं सदा बुद्धैः प्रकीर्तितम् ॥ ८८ ॥

ज्ञाने च त्रिविधे ज्ञेये ङमेण विदिते स्वयम् ।
 सर्वज्ञता हि सर्वत्र भवतीह मलाधियः ॥ ८९ ॥
 उयज्ञेयाप्यपाङ्ग्यानि विज्ञेयान्यत्रयाणतः ।
 तेषामन्यत्र विज्ञेयादुपलम्भस्त्रिषु स्मृतः ॥ ९० ॥
 प्रकृत्याऽऽकाशवज्ज्ञेयाः सर्वे धर्मा अनादयः ।
 विद्यते न हि नानात्वं तेषां क्वचन किञ्चन ॥ ९१ ॥
 आदिबुद्धाः प्रकृत्यैव सर्वे धर्माः सुनिश्चिताः ।
 यस्यैवं भवति क्षान्तिः सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ ९२ ॥
 आदिशान्ता ह्यनुत्पन्नाः प्रकृत्यैव सुनिर्वृताः ।
 सर्वे धर्माः समाभिन्ना अजं साम्यं विशारदम् ॥ ९३ ॥
 वैशारद्यं तु वै नास्ति भेदे विचरतां सदा ।
 भेदनिम्नाः पृथग्वादास्तस्मात्ते इषाणाः स्मृताः ॥ ९४ ॥
 अजे साम्ये तु ये केचिद्भविष्यन्ति सुनिश्चिताः ।
 ते हि लोके मलाज्ञानास्तस्य लोको न गालते ॥ ९५ ॥
 अजेष्वजमसङ्कान्तं धर्मेषु ज्ञानमिष्यते ।
 यतो न ङमते ज्ञानमसङ्गं तेन कीर्तितम् ॥ ९६ ॥
 अणुमानेऽपि वैधर्मे जायमानेऽविपश्चितः ।
 असङ्गता सदा नास्ति किमुताऽऽवरणच्युतिः ॥ ९७ ॥
 अलब्धावरणाः सर्वे धर्माः प्रकृतिनिर्मलाः ।
 आदौ बुद्धास्तथा मुक्ता बुध्यन्त एति नायकाः ॥ ९८ ॥
 ङमते न हि बुद्धस्य ज्ञानं धर्मेषु तायिनः ।
 सर्वे धर्मास्तथा ज्ञानं नैतद्भुक्तेन भाषितम् ॥ ९९ ॥
 दृष्टमतिगम्भीरमजं साम्यं विशारदम् ।
 बुद्ध्वा पदमनानात्वं नमस्कुर्मो यथाबलम् ॥ १०० ॥
 एति गौऽपादाचर्यङ्गता माण्डूक्योपनिषत्कारिकाः सम्पूर्णाः ॥
 ॐ तत्सत् ॥

Transliterated by : Anshuman Pandey M. Giridhar Kim Poulsen
Proofread by Aikya Param, David Lyttle

——
Mandukyopanishat with Karika by Gaudapada
pdf was typeset on November 22, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

